

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3C/111/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208414
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Cvengová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2014:6312208414.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Cvengovou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO 36 864 421 proti odporkyni Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z a m i e t a .

II. Súd odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Návrhmi zo dňa 27. 09. 2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z. z. , ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, pretože tento nerozhodol o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla nesplnením záväzku dlžníka vyplývajúceho zo zmluvy o úvere, v zákonom stanovenej lehote. Tento nárok si uplatnil aj písomnou žiadosťou adresovanou odporkyni podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. .

V konaní vedenom pod sp. zn. 3C/111/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 11Er/224/2009 proti povinnému H. Y. (v ktorom sa domáhal vymoženía sumy 1 799,10 Eur s príslušenstvom) súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 7 966,65 Eur, ktorá mala predstavovať náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemajetkovej ujmy vo výške 1 593,33 Eur (20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom) ako náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom) a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 3C/146/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 11Er/224/2009 proti povinnému H. Y. (v ktorom sa domáhal vymoženía sumy 1 799,10 Eur s príslušenstvom) súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 676,75 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 3C/165/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 2Er/1543/2009 proti povinnému H. Y. (v ktorom sa domáhal vymoženía sumy 1 799,10 Eur s príslušenstvom) súd rozhodol o žiadosti udelení poverenia až po zákonom stanovenej dobe, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 573,48 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

Uznesením č .k. 3C/111/2012-23 zo dňa 16. 04. 2013 Okresný súd Brezno v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") spojil veci pôvodne vedené pod sp. zn. 3C/111/2012, sp. zn. 3C/146/2012 a sp. zn. 3C/165/2012 na spoločné konanie s tým, že ďalej budú tieto veci vedené pod sp. zn. 3C/111/2012.

Dňa 17. 05. 2013 sa odporkyňa vyjadrila k návrhu navrhovateľa a žiadala žalobný návrh navrhovateľa zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu a zistil tento skutkový stav:

Podľa vyjadrenia navrhovateľa tento vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V zmysle ustanovenia § 38 a nasledujúcich zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučného poriadku) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie pre svoje pohľadávky vzniknuté neplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere.

V spojených veciach sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresného súdu v exekučnom konaní z dôvodu, že exekučný súd nevydal na žiadosť súdneho exekútora rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v jeho prospech v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti, ktorá lehota bola stanovená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ale rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, a to až po uplynutí zákonom stanovenej doby, pričom veci nevykazovali prvky nadmernej zložitosti ani si nevyžadovali spoluprácu s účastníkmi konania.

Navrhovateľ vzniesol námietku predpojatosti okresného súdu vzhľadom na to, že vecne aj miestne príslušným vo veci konať je súd, ktorý svojím konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou.

Navrhovateľ podal súdnemu exekútorovi návrhy na vykonanie exekúcie na základe exekučných titulov - rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu. Exekútor následne podal žiadosti o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, o ktorých mal exekučný súd rozhodnúť v lehote 15 dní ustanovenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Mal za to, že výnimka z 15-dňovej lehoty na udelenie poverenia v citovanom ustanovení platnom od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011 a od 01. 06. 2011 sa v prípade rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov nemala uplatňovať (lebo nešlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku). Zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní neobsahuje slovné spojenie rozhodcovská komisia, ale spojenie rozhodcovský súd. Podľa odbornej literatúry sa vykonateľným rozhodnutím rozhodcovskej komisie, resp. zmiernom ňou schváleným, rozumelo rozhodnutie v pracovných sporoch vydané rozhodcovskými komisiami v rozhodcovskom konaní podľa § 207 Zákonníka práce a vyhlášky č. 42/1975 Zb. Exekučným titulom teda nebolo rozhodnutie rozhodcovskej komisie, preto neprichádzala do úvahy ani výnimka uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, že 15-dňová lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. V konaniach v období platnosti § 44 ods. 2 Exekučného poriadku od 01.02.2002 do 31. 05. 2010 mal súd zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti bez ohľadu na to, či exekučným titulom bolo rozhodnutie všeobecného súdu alebo rozhodcovského súdu alebo napr. notárska zápisnica. A zároveň v konaniach v období platnosti § 44 ods. 2 Exekučného poriadku od 01. 06. 2010 je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Exekučný súd preskúmaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku bez splnenia zákonných podmienok, keď súd

bez ďalších legálnych predpokladov založil svoju právomoc, sa dostal do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci neprináležala a tak porušil základnú zásadu právneho štátu - zásadu legality. Exekučný súd konal tak, že sám rozhodol vo veci uznesením. Táto právomoc by mu prináležala len vtedy, ak by si ju odvodzoval od § 40 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. , avšak exekučný súd nekoná o zrušení tuzemského rozsudku. Ak nedôjde k včasnému splneniu formálnych a materiálnych podmienok uvedených v § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. , zanikne právomoc všeobecného súdu meritórne rozhodovať o veci. Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu bez splnenia zákonných podmienok, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej.

V prípadoch nedodržania 15-dňovej lehoty potom z dôvodu nesprávneho úradného postupu požadoval náhradu majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady spojené s činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v sume 125 Eur pozostávajúce z výdavkov a) na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70 Eur, b) na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40 Eur a c) na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje vo výške 15 Eur alebo náhradu majetkovej škody, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy v peňazoch vo výške 55 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu alebo vo výške 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, keď konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Tento bol následkom nesústreďnej činnosti súdu takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva navrhovateľa a tým ku zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že dôjde zákonným postupom súdu ku vymoženiu jeho pohľadávky. Márnym uplynutím času boli ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a došlo aj k vyvolaniu rizík zániku povinného, zmarenia účelu pre stratu kontaktu s povinným a k insolvenčii povinného.

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Poukázala na zmätočnosť návrhu, v ktorom nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, sú nesprávne uvedené údaje o povinných a nie sú uvedené ani dátumy doručenia podaní na súd, čo má význam pre posúdenie celej veci a ani dátum, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Ďalej uviedla, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Takúto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Zo znenia § 15 a § 16 zákona 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Návrh na súd však navrhovateľ podal ešte pred uplynutím tejto lehoty, keď prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku boli odporkyňi doručené dňa 23. 04. 2012. Navrhovateľ neposkytol súčinnosť pri prejednaní jeho návrhu na predbežné prerokovanie nároku, keď nereagoval na výzvu na doplnenie týchto žiadostí. Z týchto dôvodov nárok navrhovateľa odporkyňa nepovažovala za predbežne prerokovaný.

Ohľadom existencie prieťahov v konaniach poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení účinnom od 01. 01. 2013), keď pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, právoplatného rozhodnutia v disciplinárnom konaní, v ktorom bolo rozhodnuté o tom, že sa sudca dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal, že by podal v predmetných exekučných konaniach sťažnosti alebo že by existovalo takéto právoplatné rozhodnutie v disciplinárnom konaní alebo rozhodnutie Ústavného súdu, ktoré by konštatovalo porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z uvedených dôvodov mala odporkyňa za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup tvrdený navrhovateľom v návrhu.

Ku samotnému nároku na náhradu škody uviedla, že tento predpokladá preukázanie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nimi. Ohľadom nedodržania zákonnej lehoty odporkyňa uviedla, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, ale iba na vydanie poverenia. Ak súd exekútora nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a logicky sa ani

nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Zároveň je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa odrazili v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup. Ako vyplýva z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. 5Cdo 291/2010, 3MCdo 11/2010) vnútroštátny súd má povinnosť ex offa preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, ako aj preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Zároveň uviedla, že aj prax už dávnejšie ukázala, že lehota na vydanie poverenia je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak je exekučným titulom notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, čo sa prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritériá zákonnosti.

Čo sa týka požadovanej materiálnej škody, navrhovateľ nepreukázal jej existenciu a nároky, ktoré si uplatňuje, sú len hypotetické, navrhovateľ neuviedol či ide o skutočnú škodu, alebo o ušlý zisk a požadovať paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Ohľadom majetkovej škody odporkyňa uviedla, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom a nespôsobuje nevyhnutnosť pohľadávky. Nulitý rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku na súde. Zároveň uviedla, že navrhovateľ nepreukázal, že pohľadávky sú nevyhnutné v dôsledku rozhodnutia súdu a navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul aj podaním návrhu na začatie konania, čo neurobil a sám tým prispel k situácii, ktorú namieta. Vo vzťahu ku požadovanej materiálnej škode poprela tvrdenie navrhovateľa, že nie je možné vymôcť pohľadávky od dlžníkov a tiež, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevyhnutnosť pohľadávky. Pokiaľ by aj pohľadávky boli nevyhnutné, navrhovateľ nepreukázal, že sú nevyhnutné v dôsledku pochybenia okresného súdu.

Kritériá, ktoré majú vplyv na výšku nemajetkovej ujmy sú uvedené v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Navrhovateľ bližšie nekonkretizoval, akým spôsobom došlo k zániku jeho podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ani v čom a ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy, čím teda navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy.

Zároveň vzniesla námietku premlčania v zmysle § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23. 04. 2009.

Súd vytyčil pojednávanie na deň 16. 07. 2014. Odporkyňa sa z pojednávania ospravedlnila. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. E-mailovým podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 11. 07. 2014 o 16.24 hod. (piatok) navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti o porušení jeho práva na zákonného sudcu v danej veci. K žiadosti pripojil kópiu tejto sťažnosti, na ktorej nie je uvedený dátum jej spísania ani z nej nevyplýva, či a kedy bola doručená Ústavnému súdu SR a ktorá sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15NcC/176/2012. Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania bol odôvodnený prebiehajúcim konaním o jeho sťažnosti na Ústavnom súde SR.

Podľa obsahu súd potom posudzoval túto žiadosť na "zrušenie pojednávania" ako návrh na odročenie pojednávania v zmysle § 119 Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel. Tvrdené konanie Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti nepovažoval za dôvod pre odročenie pojednávania, keďže sa nejednalo ani o dôvod pre prerušenie konania v zmysle § 109 Občianskeho súdneho poriadku. Súd potom nevyhovел žiadosti navrhovateľa na odročenie pojednávania a konal v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov zamietol návrh na prerušenie konania, pretože v danej veci

nie sú dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. O návrhu navrhovateľa na vylúčenie sudcov Okresného súdu Brezno z rozhodovania v predmetnej veci resp. v predmetných spojených veciach právoplatne rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý v uzneseniach sp. zn. 15NcC/166/2012 zo dňa 08.10.2012 (konanie vedené na našom súde pod sp. zn. 3C/111/2012), sp. zn. 17NcC/181/2012 zo dňa 10.10.2012 (konanie vedené na našom súde pôvodne pod sp. zn. 3C/146/2012) a sp. zn. 16NcC/180/2012 zo dňa 11.10.2012 (konanie vedené na našom súde pôvodne pod sp. zn. 3C/165/2012), rozhodol o tom, že sudcovia Okresného súdu Brezno nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci okrem konkrétne vymenovaných sudcov v daných konaniach, preto neexistuje otázka, ktorú v tomto konaní Okresný súd Brezno nie je oprávnený riešiť. Okresný súd Brezno je tiež toho názoru, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky v súvislosti s podanou sťažnosťou navrhovateľa, ktorej podanie na Ústavnom súde SR však navrhovateľ nepreukázal, neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie okresného súdu v danej veci. Súd tiež poukazuje na to, že ústavná sťažnosť navrhovateľa mala smerovať proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15NcC/176/2012, ale v spojených veciach bolo o námietke zaujatosti rozhodnuté vyššie uvedenými uzneseniami, medzi ktorými sa uznesenie uvedené navrhovateľom nenachádza.

Odporkyňa v konaní namietala, že navrhovateľ doručil súdu návrh predčasne, pred uplynutím šesťmesačnej lehoty uvedenej v § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. .Vzhľadom na to, že v čase rozhodovania súdu už táto lehota uplynula, súd nepovažoval túto argumentáciu za dôvod, aby bol návrh zamietnutý pre predčasnosť.

Žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia boli súdu doručené dňa najskôr 28. 10. 2009 a najneskôr 28. 12. 2009, preto námietka premlčania vznesená odporkyňou nie je dôvodná.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 01.02.2002 do 31.05.2010), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 01.06.2010 do 31.05.2011), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 01.06.2011 do 17.01.2013), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po oboznámení sa s obsahom dotknutých exekučných spisov Okresného súdu Brezno má súd za to, že tvrdenie navrhovateľa v návrhu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy nie je pravdivé.

V exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 2Er/1543/2009 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 28. 10. 2009. Okresný súd žiadal dňa 30. 10. 2009 Stály rozhodcovský súd o zaslanie rozhodcovského spisu. Táto žiadosť bola aj urgovaná dňa 08. 12. 2009, 18. 01. 2010 a 29. 03. 2010.

Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 06. 08. 2010 (nie dňa 05. 10. 2010, ako uviedol v návrhu navrhovateľ). Proti tomuto uzneseniu bolo navrhovateľom podané odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 1 CoE/47/2010-31 zo dňa 30. 11. 2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd následne žiadal súdneho exekútora, aby v zmysle § 40 ods. 1 Exekučného poriadku vyzval oprávneného k oprave a doplneniu návrhu na vykonanie exekúcie. Žiadosť o udelenie poverenia bola opätovne zamietnutá uznesením zo dňa 02. 05. 2011. Proti tomuto uzneseniu bolo navrhovateľom podané odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 1 CoE/405/2011-68 zo dňa 20. 07. 2011 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žiadosť o udelenie poverenia bola opätovne zamietnutá uznesením zo dňa 19. 01. 2012. Navrhovateľ voči tomuto uzneseniu okresného súdu opravný prostriedok nepodal. Súd potom exekučné konanie uznesením zo dňa 23. 03. 2012 zastavil.

V exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 2Er/1543/2009 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 28. 12. 2009. Okresný súd žiadal dňa 07. 01. 2010 Stály rozhodcovský súd o zaslanie rozhodcovského spisu. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením zo dňa 06. 08. 2010 (nie dňa 05. 10. 2010, ako uviedol v návrhu navrhovateľ). Proti tomuto uzneseniu bolo navrhovateľom podané odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. 12. 2010 bolo uznesenie okresného súdu zamietnuté. Súd následne žiadal právneho zástupcu oprávneného, aby opravil a doplnil návrhu na vykonanie exekúcie. Žiadosť o udelenie poverenia bola opätovne zamietnutá uznesením zo dňa 02. 05. 2011. Proti tomuto uzneseniu bolo navrhovateľom podané odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14 CoE/300/2011-71 zo dňa 19. 09. 2011 odvolanie oprávneného odmietol. Súd potom exekučné konanie uznesením zo dňa 03. 01. 2012 zastavil.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010 ukladalo súdu, ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, vydať v lehote 15 dní od doručenia žiadosti rozhodnutie, ktorým poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Až v tretej vete citovaného ustanovenia je upravený postup súdu v prípade, ak žiadosť súdneho exekútora zameje. Takéto poradie zachované aj po následných novelách. Pre vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia teda nebola ani v súčasnom znení predmetného zákonného ustanovenia nie je uvedená lehota na rozhodnutie, čo vyplýva z jazykového, gramatického a systematického výkladu. Nebol potom naplnený predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu na strane odporkyne pre tvrdený nesprávny úradný postup spočívajúci v nedodržaní tejto lehoty.

Súd je oprávnený a zároveň aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania, teda aj pred samotným vydaním poverenia. Súd preskúmaním exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a to oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Exekučný súd má teda oprávnenie skúmať tak formálnu, ako aj materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu. Toto oprávnenie mu vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozhodnutie vo veci Asturcom sp. zn. C-40/08) aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. 5Cdo 291/2010, 3MCdo 11/2010).

Okresný súd v konaniach rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Konal vo veci plynulo, keď si vyžiadaval doklady potrebné pre rozhodnutie vzhľadom na to, že ako exekučný titul bol súdu predložený rozhodcovský rozsudok. V týchto prípadoch teda nemohlo byť vydané poverenie v lehote 15 dní odo dňa doručenia žiadosti, pretože bolo rozhodnuté o jej zamietnutí, čo súd urobil bez zbytočného odkladu potom, ako mu boli oprávneným resp. rozhodcovským súdom doručené potrebné doklady.

Rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nemohlo ísť o nesprávny úradný postup. Za nesprávny úradný postup nemožno považovať taký postup, ktorý našiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Nesprávnym úradným postupom nemôže byť samotný spôsob rozhodnutia, prípadne právne posúdenie veci. Podľa názoru súdu takéto rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia nie je ani nesprávnym úradným postupom v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ani nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 zákona 514/2003 Z. z. .

Z uvedených dôvodov mal súd za to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu na strane odporkyne ako základnej podmienky vzniku zodpovednosti odporkyne za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z. z. .

Ohľadom navrhovateľom tvrdenej skutočnosti, že vyvinul enormné úsilie a podával žiadosti o informácie o stave konania (dňa 02. 07. 2009, dňa 23. 09. 2009, dňa 13. 11. 2009, dňa 25. 02. 2010, ako aj sťažnosti na prieťahy v konaní dňa 30. 08. 2010, dňa 23. 11. 2010 a dňa 25. 05. 2011) v spisoch sp. zn. 11Er/224/2009 a sp. zn. 2Er/1543/2009 súd konštatuje:

1. v konaní sp. zn. 11Er/224/2009 mali byť žiadosti o informácie zo dňa 02. 07. 2009 a 23. 09. 2009 podané skôr, ako bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, zároveň súd nemal preukázané, že by žiadosti zo dňa 13. 11. 2009 a 25. 02. 2010 boli vôbec podané. Taktiež súd nemal preukázané, že by v tomto konaní došlo k podaniu sťažností na prieťahy v konaní;
2. v konaní sp. zn. 2Er/1543/2009 mali byť žiadosti o informácie zo dňa 02. 07. 2009, 23. 09. 2009 a 13. 11. 2009 podané skôr, ako bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, zároveň súd nemal preukázané, že by žiadosť zo dňa 25. 02. 2010 bola vôbec podaná. Taktiež súd nemal preukázané, že by v tomto konaní došlo k podaniu sťažností na prieťahy v konaní.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, keď plynule a bez prieťahov skúmal podmienky pre vydanie poverenia exekútora vzhľadom na to, že exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu. Ani v jednom prípade potom súd nekonštatoval, že došlo k porušeniu povinností na strane súdu, ktoré tvrdil navrhovateľ vo svojom návrhu, a teda nebola splnená prvá hmotnoprávna podmienka pre úspešné uplatnenie nároku navrhovateľom. Súd na okraj poznamenáva, že navrhovateľ nepreukázal ani ďalšie predpoklady úspešnosti návrhu, konkrétne vznik škody a príčinnú súvislosť medzi tvrdeným porušením povinností a vznikom škody.

Súd má tiež za to, že navrhovateľ nepreukázal vznik tvrdenej majetkovej škody predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom (ktorej výšku v návrhu vôbec nezdôvodnil a nezhoduje sa so sumou, ktorú žiadal v exekučnom konaní) resp. náhradu paušálnej sumy ani nemajetkovej ujmy, pretože nepreukázal z akého dôvodu sa nemôže domáhať plnenia od povinných na základe žaloby pred všeobecným súdom. Zastavením exekučného konania exekučný súd prelomil materiálnu právoplatnosť rozhodcovského rozsudku a zanikla zároveň prekážka rozsúdenej veci. Pre oprávneného zastavením exekučného konania podľa § 45 zákona č. 422/2002 Z. z. odpadá prekážka rei iudicatae na uplatnenie práva na súde. Exekučný súd nekonal v neprimerane dlhej dobe, ale naopak o zamietnutí žiadosti rozhodol v krátkom čase po jej doručení. Zamietnutie žiadosti zapríčinil samotný navrhovateľ, ktorý formuloval rozhodcovskú doložku vo svojich zmluvných podmienkach tak, že spôsobil jej neprijateľnosť. Vzhľadom na to, že postup Okresného súdu Brezno pri rozhodovaní o žiadostiach o vydanie poverenia bol v súlade so zákonom, súd je toho názoru, že navrhovateľovi v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti o vydanie poverenia majetková škoda ani nemajetková ujma nevznikli.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Odporkyňa bola síce v konaní úspešná, ale náhradu trov konania jej súd nepriznal, pretože si ich nevyčísľila a zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).